

C-72/24. sz. [Keladis I]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. január 30.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Görögország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 30.

Felperes és fellebbező:

HF

Alperes és ellenérdekű fél:

Anexartiti Archi Dimosion Esodon

Az alapeljárás tárgya

Azon adómegállapítási határozatok megsemmisítése iránti kereset, amelyekkel a vámhivatal a felperes csempészet bűncselekményének elkövetéséért való együttes felelősségét állapította meg, e bűncselekmény elkövetése miatt vele szemben emelt vámot vetett ki, egyetemlegesen felelősnek minősítette a fent említett emelt vám teljes összegének megfizetéséért, és az együttes felelősséggel tartozó többi személlyel egyetemlegesen kötelezte az egyes behozatali vám-árnyilatkozatokhoz kapcsolódóan meg nem fizetett héa (hozzáadottérték-adó) teljes összegének megfizetésére.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vám – Hozzáadottérték-adó (héa) – Vámérték – A tényleges értéknél alacsonyabb vámértékről szóló nyilatkozat –

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

Héa alap – Piaci érték – Meghatározás – A piaci érték meghatározásának módjai – A behozatali héa megfizetésére kötelezett személy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Teljesítik-e az összes gazdasági szereplő általi hozzáférhetőségnek a 2022. június 9-i Fawkes Kft. ítéletben (C-187/21) meghatározott követelményét a „belépési áraknak” (threshold values) / „tisztességes áraknak” (fair prices) nevezett, az Eurostat COMEXT statisztikai adatbázisán alapuló és az OLAF informatikai rendszeréből (AFIS-Anti Fraud Information System) – amelynek az Automated Monitoring Tool (AMT) egy alkalmazása – származó statisztikai értékek, amelyek a saját elektronikus rendszerükön keresztül állnak a nemzeti vámhatóságok rendelkezésére? Az azokban szereplő adatok csak a tényállás megvalósulásának időszakában hatályos, a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009 rendelet és 113/2010 rendelet értelmében vett összesített adatoknak minősülnek-e?

2) Utólagos ellenőrzés keretében, amikor a behozott áruk fizikailag nem ellenőrizhetők, a nemzeti vámhatóságok csak azon észszerű kétségeik megerősítésére használhatják-e fel a COMEXT adatbázisban szereplő statisztikai értékeket – feltéve, hogy azok általában hozzáférhetőnek minősülnek, és nem kizárólag összesített adatokat tartalmaznak –, hogy a vám-árnyilatkozatokban bejelentett érték a piaci érték, vagyis az ezen árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő összeg, vagy arra a célra is, hogy a Közösségi Vámkódex (2913/1992 rendelet) 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti (az Unió Vámkódex [952/2013 rendelet] 7[4]0. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti úgynevezett „deduktív” módszernek megfelelő) alternatív módszerrel vagy adott esetben egy másik alternatív módszerrel összhangban ezen az alapon határozzák meg ezen áruk vámértékét? Hogyan érinti az e kérdésre adandó választ az, ha nem állapítható meg, hogy a 2454/93/EGK rendelet (végrehajtási rendelet) 152. cikkének (1) bekezdése értelmében azonos vagy hasonló áruk aktuálisan értékesítések tárgyát képezik?

3) Mindenesetre, az említett statisztikai értékeknek a minimum árak alkalmazásával egy tekintet alá eső, meghatározott importált áruk vámértéke meghatározása céljából történő alkalmazása összeegyeztethető-e a Kereskedelmi Világszervezetnek (WTO) a vámérték meghatározásáról szóló nemzetközi megállapodásából - az úgynevezett 1994. évi általános vám- és kereskedelmi egyezmény VII. cikke végrehajtásáról szóló egyezményéből, amelynek az Európai Unió is részese – eredő kötelezettségekkel, tekintettel arra, hogy e megállapodás kifejezetten tiltja a minimum árak alkalmazását?

4) Az előző kérdéssel összefüggésben: a Közösségi Vámkódex (2913/1992 rendelet) 31. cikkének (1) bekezdésében előírt, az 1994. évi általános vám- és kereskedelmi egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló, fent említett nemzetközi egyezményben foglalt elvek és általános rendelkezések javára szóló

fenntartás a vámérték meghatározására szolgáló tartalékmódszer vonatkozásában, és ezzel összefüggésben a minimum értékek alkalmazásának e cikk (2) bekezdésében előírt (az Uniós Vámkódex [2013/952 rendelet] 74. cikke ennek megfelelő (3) bekezdésében foglalt rendelkezésben nem szereplő) kizárása tekintetében kizárólag e módszer esetén alkalmazandó-e vagy a vámérték meghatározásának valamennyi alternatív módszerére vonatkozik?

5) Amennyiben megállapításra kerül, hogy a besorolásnak a Közösségi Vámkódex (2913/1992 rendelet) 81. cikke (jelenleg az Uniós Vámkódex [952/2013 rendelet] 177. cikke) értelmében vett egyszerűsítést alkalmazták a behozatalkor, alkalmazható-e a Közösségi Vámkódex (2913/1992 rendelet) (az Uniós Vámkódex [952/2013 rendelet] 70. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelő) 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti alternatív módszer az azonos nyilatkozatban azonos TARIC-kód alatt bejelentett áruk heterogenitásától és az e vámtarifaszám alá nem tartozó áruk ennek ebből következően fiktív értékétől függetlenül?

6) Végezetül, az előző kérdésektől függetlenül: az uniós jog követelményeivel összhangban kellően egyértelműek-e a görög jogszabályoknak a behozatali héa megfizetésére kötelezett személyek meghatározására vonatkozó rendelkezései abban a részükben, amelyben a „behozott áruk úgynevezett tulajdonosát” jelölik meg adóalanyként?

A releváns uniós jogi rendelkezések és a Bíróság ítélezési gyakorlata

Az összehangolt áruleíró és kódrendszerrel szülő nemzetközi egyezmény és az azt módosító jegyzőkönyv megkötéséről szülő, 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL 1987. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.).

A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szülő, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.): a 3. cikk (1) bekezdése és az I. melléklet

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szülő, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Közösségi Vámkódex): (6) preambulumbekkezdés, a 4. cikk 10. pontja, a 29. cikk (1) bekezdése, 30., 31., 59., 62., 63., 68., 74., 78., 79., 81., 201., 213. cikk, a 220. cikk (2) bekezdése, a 221. cikk (3) és (4) bekezdése

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szülő 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szülő, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; helyesbítés: 2. fejezet, 16. kötet, 133. o.): a 19. cikk (1) bekezdése, a 142. cikk (1) bekezdése, 150., 151., 152., 181a. cikk

A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.), amelynek alapján az Európai Közösség „az 1994. évi általános vám- és kereskedelmi egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodást” (HL 1994. L 336., 119. o.) is megkötötte

A tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet (HL 1997. L 82., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 8. kötet, 217. o.; helyesbítés: HL 2014. L 289., 23. o.): 23. és 24. cikk

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2015. L 323., 31. o.; HL 2007. L 335., 60. o.): (43) és (44) preambulumbekkezdés, a 2. cikk (1) bekezdése, 30., 70., 85., 201. és 211. cikk

A Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról, valamint az 1172/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. május 6-i 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 152., 23. o.): a 3. cikk (1) bekezdése, a 4. cikk (1) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdése, 6. és 8. cikk

A Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kereskedelmi lefedettség, az adatok meghatározása, vállalkozásmutatók és számlázási pénznem szerinti statisztika összeállítása, valamint egyes áruk vagy árumozgások tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2010. február 9-i 113/2010/EU bizottsági rendelet (HL 2010. L 37., 1. o.): a 4. cikk (1) és (2) bekezdése

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 2. o.; a továbbiakban: Unió Vámkódex): 71., 72., 74., 177. cikk

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 195. o.; HL 2018. L 157., 27. o.; HL 2019. L 181., 124. o.): 222. cikk

A Bíróság 2008. február 28-i Carboni e derivati ítélete (C-263/06, EU:C:2008:128); 2010. július 29-i Pakora Pluss ítélete (C-248/09,

EU:C:2010:457); 2013. december 12–i Christodoulou és társai ítélete (C-116/12, EU:C:2013:825); 2016. június 16-i EURO 2004. Hungary ítélete (C-291/15, EU:C:2016:455); 2017. március 9–i GE Healthcare ítélete (C-173/15, EU:C:2017:195); 2017. november 9–i LS Customs Services ítélete (C-46/16, EU:C:2017:839); 2017. december 20–i Hamamatsu Photonics Deutschland ítélete (C-529/16, EU:C:2017:984); 2019. június 20–i Oribalt Rīga ítélete (C-1/18, EU:C:2019:519); 2019. július 10–i Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung ítélete (C-26/18, EU:C:2019:579); 2019. december 19–i Amoena ítélete (C-677/18, EU:C:2019:1142); 2020. június 18–i Hydro Energo ítélete (C-340/19, EU:C:2020:488); 2020. július 9–i Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi” ítélete (C-76/19, EU:C:2020:543); 2020. november 19–i 5th AVENUE ítélete (C-775/19, EU:C:2020:948); 2021. március 3–i Hauptzollamt Münster (A héatartozás keletkezésének helye) ítélete (C-7/20, EU:C:2021:161); 2021. április 22–i Lifosa ítélete (C-75/20, EU:C:2021:320); 2022. március 8–i Bizottság kontra Egyesült Királyság (Alulértékelésből eredő csalás elleni fellépés) ítélete (C-213/19, EU:C:2022:167); 2022. május 12–i U. I. (Közvetett vámjogi képviselő) ítélete (C-714/20, EU:C:2022:374); 2022. június 9–i Baltic Master ítélete (C-599/20, EU:C:2022:457); 2022. június 9-i FAWKES ítélete (C-187/21, EU:C:2022:458)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (FEK A' 248/7.11.2000) (a hozzáadottérték-adóról szóló törvénykönyv végrehajtásáról szóló 2859/2000. sz. törvény [a görög hivatalos lap 2000. november 7-i 248. száma]):

1. cikk, a 2. cikk (1) bekezdése, a 20. cikk (1) bekezdése

A 35. cikk (3) bekezdése: „A vámjogszabályok rendelkezéseinek megfelelően termékimport esetében a behozott termékek tulajdonosa az adóalany.”

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A' 265/22.11.2001) (a nemzeti vámkódexről szóló 2960/2001. sz. törvény [a görög hivatalos közlöny 2001. november 22-i 265. száma]):

Az 1. cikk (1) bekezdése, a 28. cikk (1) és (2) bekezdése

a 29. cikk (6) bekezdése: „A vámtartozás adója a nyilatkozattevő, az a személy, akinek a nevében a jövedéki adóra és egyéb adókra vonatkozó nyilatkozatot benyújtják, valamint bármely más olyan személy, akivel szemben a vámjogszabályok értelmében a tartozás keletkezett [...]”

31. cikk, a 33. cikk (1) bekezdése, 142. cikk

150. cikk: „(1) Azok terhére, akik a jelen törvénykönyv 142. cikkének (2) bekezdése értelmében véve bármilyen módon részt vesznek a vámjogi

kötelezettségzegésben, részvételének fokától függően és függetlenül attól, hogy indul-e velük szemben büntetőeljárás, a jelen törvénykönyv 152., 155. és azt követő cikkeiben foglalt rendelkezéseknek megfelelően személyesen és egyetemlegesen is emelt összegű vám kerül megállapításra, amelynek összege a jogsértés tárgyát terhelő vám háromszorosától ötszöröséig terjed, valamennyi együttesen felelős személy tekintetében. A vámot e célból a Közösségi Vámkodex rendelkezéseivel és a vámtartozás keletkezésére vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni. [...] alulszámlázás esetén a fent említett emelt vám alapja a vámkezeléskor kapott értékből eredő vám és az aktuális piaci érték különbözete. Abban az esetben, ha a csempésztett árukat terhelő vám és egyéb adók háromszorosa nem éri el az ezerötyszáz (1 500,00) eurót, jövedéki termékek esetében a szankció ezen összegben, egyéb termékek esetében pedig ezen összeg felében kell megállapítani [...]. A vámtartozás jogszerű keletkezése ellenére meg nem fizetett vámok, adók és egyéb terhek indokolással ellátott adómegállapítási határozat révén külön is megállapíthatók. [...] (5) A meghozott adómegállapítási határozat független a büntetőeljárás párhuzamos lefolytatásától és a meghozandó büntetőítélettől.”

155. cikk

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes ruházati vállalkozás tulajdonosa, és üzleti tevékenysége keretében Törökországból behozott ruhákat szerzett be egy ruházaticikk-importőrtől.
- 2 A szóban forgó importőr 2014-ben szaloniki székhellyel, ruházati cikkek nagykereskedelmével foglalkozó önálló vállalkozást hozott létre. A vállalkozás 2016 végéig több száz behozatali vám-árnyilatkozatot nyújtott be hozzávetőleg 6 000 000,00 euró bejelentett értékű árura vonatkozóan. A vámhivatal az importált termékek alulszámlázására vonatkozó bejelentést követően 2016-ban ellenőrizte a vállalkozást.
- 3 Az ellenőrzés során a vállalkozás működését és az általa történő behozatalokat illetően szabálytalanságokat tárt fel. Többek között feltárta, hogy az állítólagos importőr egy másik ruházaticikk-kereskedő alkalmazottja. Ezenfelül, a fizikai vizsgálat alá vont áruk mennyiségileg megfeleltek az egyes behozatali vám-árnyilatkozatokban bejelentett áruknak, minőségük, összetételük, méretük, formatervezésük, valamint értékük tekintetében azonban eltértek azoktól, ami nem tükröződött a nyilatkozatokhoz csatolt behozatali számlákban, az ellenőrök szerint pedig a bejelentett értékek nyilvánvalóan alacsonyabbak voltak a tényleges értékeknél.
- 4 A vámhivatal az ellenőrzést követően arra a következtetésre jutott, hogy a vállalkozás csak névlegesen áll az importőr tulajdonában, azt valójában a fent említett ruházaticikk-kereskedő üzemelteti. Az ellenőrzést végző hatóságok szerint a csempészhálózat a következőképpen működött: a ruházati cikkek Törökországból történő behozatalában érdekelt gazdasági szereplők először

Törökországba utaztak, és kapcsolatba léptek a szállítókkal, amelyeknek készpénzben fizettek. A megállapodás értelmében az árukat nem közvetlenül az eladó exportálta, hanem azokat átadta egy fuvarozási társaságnak, amely Görögországba szállította azokat. Az árukat úgy csomagolták, hogy minőségüket és értéküket illetően megtévesszék a görög vámhatóságokat. Az áruk vámkezelése céljából egy másik török társaság állított ki számlát, amely az értékeket illetően pontatlan volt (alszámlázás), és amely az összes árut tartalmazta, valamint a vállalkozást tüntette fel vevőként. A szóban forgó számla általánosságban tartalmazta az árukat, és a feltüntetett értékek a görög vállalkozók által a tényleges török szállítóknak valójában kifizetett értékeknél jóval alacsonyabbak voltak.

- 5 Az árukat a vámkezelést követően egy másik fuvarozási társaság szállította a tényleges vevők részére Görögország egész területén. A végső címzettek a Törökországból történő szállítás ellenértékét adót feltüntető számla kiállítás hiányában, készpénzben fizették meg, míg a társaság által kiállított számlának megfelelő héát szintén készpénzben fizették meg. A belföldi piacon történő értékesítésekre vonatkozó számlákon feltüntetett értékek csak kis mértékben haladták meg a behozatal időpontjában bevallott értékeket, míg a feltüntetett mennyiségek a számlák többségén pontatlanok voltak, mivel a legtöbb címzett nem akarta, hogy a számlák a ténylegesen kapott mennyiségeket tükrözzék.
- 6 Az illetékes szaloniki vámhivatal a vállalkozás szinte valamennyi behozatalára vonatkozóan a meg nem fizetett adók és egyéb terhek teljes összegét 6 211 300,19 EUR összegre becsülte.
- 7 Többek között azt állapította meg, hogy a felperes az importőr vállalkozásának többi fő tagjával együtt 2014-ben szándékosan rendelt, szerzett be, hozott be és vett át árukat áron alul, amelyeket mellékletként az áruk értékét pontatlanul megjelölő számlákat tartalmazó kilenc vám-árunyilatkozattal hozott be. A felperes elismerte ezen ügyleteknek az importőr vállalkozása tekintetében való fennállását, azonban tagadta, hogy az áruk alul lennének számlázva, és vitatta az áruk vámértéke kiszámításának módját.
- 8 A vámhivatal mindazonáltal úgy vélte, hogy a csempészhálózatban részt vevő valamennyi személy, valamint az árukat megvásárló végső címzettként a felperes is az áruknak a behozatal időpontjában történő alulszámlázásával és e fogyasztásra szánt áruk birtoklásával megvalósuló csempészet bűncselekményének elkövetésére irányuló közös szándékkal járt el.
- 9 Ezt követően meghozta a felperes által megtámadott adómegállapítási határozatokat, amelyek értelmében a csempészet bűncselekményéért felelősségre vonható egyrészt az áruk egyes vámárunyilatkozatok szerinti végső címzettjének és a tényleges importőr minősülő felperes, másrészt pedig a vállalkozás tevékenységével kapcsolatban álló személyek. Úgy ítélte meg, hogy e személyek összehangoltan jártak el azzal a szándékkal, hogy megfosszák a görög államot a külföldről behozott áruk után beszedendő adóterhektől, így nem fizették meg az ahhoz kapcsolódó héát, ezáltal közvetlen gazdasági előnyre tettek szert.

- 10 A vámhivatal a fentiek alapján újraértékelte az egyes vám-árnyilatkozatokkal behozott árukat, és kiszámította az importőrönként és vám-árnyilatkozatonként meg nem fizetett héa összegét, amelyet egyetemlegesen állapított meg az együttesen felelősséggel tartozó összes személy terhére, ezzel egyidejűleg pedig a meg nem fizetett héa összegének háromszorosával emelt vámot vetett ki.
- 11 Megjegyzendő, hogy a felperest a kereset benyújtását követően 2021-ben jogerősen felmentették a csempészet bűncselekményének vádja alól.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 12 Először is, a felperes tagadja az állítólagos csempészetben való bármiféle közreműködést, és azt állítja, hogy nem történt alulszámlázás, az alperes pedig a felperes érveinek elutasítását kérte mint megalapozatlanokat és nem bizonyítottakat.
- 13 A felperes azt is állítja, hogy a kérdést előterjesztő bíróságot köti a csempészet bűncselekményének vádja alóli jogerős felmentése. Az alperes viszont azt állítja, hogy e jogerős felmentő ítélet kötelező ereje a csempészet kérdésére és az ahhoz kapcsolódó emelt vámokra korlátozódik, nem pedig a szóban forgó vám-árnyilatkozatokban szereplő árukat terhelő héának megfelelő részre.
- 14 A felperes ezenkívül azt állítja, hogy a vámhivatal utólag tévesen határozta meg a szóban forgó áruk vámértékét. Mivel az egyes vám-árnyilatkozatokban az áruk eltérőek voltak (más TARIC-kóddal rendelkeztek), a felperes azt állítja, hogy a vámhivatal a besorolás egyszerűsítése keretében jogellenesen vette figyelembe az importőr által bejelentett legmagasabb vámtarifaszámhoz tartozó TARIC-kóddal rendelkező áruk értékét. Azt is állítja, hogy a vámhivatal az egyszerűsítési eljárást csak néhány esetben folytatta le.
- 15 Ezenkívül a felperes szerint a vámhivatal tévesen vette figyelembe a vám-árnyilatkozatban a legnagyobb mennyiséget képviselő termékek árát vagy azokat az árakat, amelyekben a szóban forgó termékeket ugyanebben az időszakban értékesítették. Ezzel szemben azt állította, hogy a vámhivatal a szóban forgó vám-árnyilatkozatokkal behozott árukhoz nem kapcsolódó olyan áruk értékét vette figyelembe, amelyeket ő nem forgalmazott.
- 16 A felperes azt is állítja, hogy az AFIS számítógépes adatbázisból és az AMT közösségi rendszerből kinyert adatokon alapuló „tisztességes árak” / „belépési árak” (threshold values) módszer az Uniós Vámkódexben kimerítően felsorolt, a vámérték meghatározására szolgáló egyik módszer körébe sem tartozik, önkényes, ezért annak alkalmazása nem volt jogszerű. Ezen árak alkalmazása kizárólag a bejelentett érték vitatásának alátámasztását szolgálhatja, a vámérték meghatározását azonban nem.
- 17 A felperes állításai alapján konkrétan a szóban forgó vám-árnyilatkozatok benyújtásának időpontjában (2014) az alkalmazott „tisztességes árak” még csak

nem is voltak alkalmazhatók. Még ha ezen áraknak a vámérték meghatározása céljából történő alkalmazását jogszerűnek kellene is tekinteni, a jelen ügyben akkor is jogellenes lett volna a legmagasabb vámtarifaszám alá tartozó termékek árának a szóban forgó vám-árnyilatkozatokkal behozott termékek összességére történő alkalmazása. Ez ráadásul e termék árának a különböző vám-árnyilatkozatok közötti nagymértékű ingadozását eredményezte volna.

- 18 A felperes szerint tehát egyrészt a jelen ügyben a vámértéknek a TARIC-kódok alapján történő meghatározása nem volt jogszerű, másrészt pedig a vámhatóság mindenesetre semmilyen konkrét indokot nem szolgáltatott a piaci érték és más alternatív módszerek, illetve az áruk vámértékének a behozatal időpontjában történő kiszámítására szolgáló módszer alkalmazásának mellőzésére.
- 19 Az alperes szerint a besorolás egyszerűsítését általánosságban valamennyi szóban forgó vám-árnyilatkozat esetében alkalmazta. Egyébiránt azt állítja, hogy a vámértéket nem önkényesen, hanem az áruk kilogrammonkénti (és nem árucikkenkénti) tisztességes árának 50%-án alapuló, az AFIS MAB közvetítésével az AMT számítógépes rendszerből kapott minimumárjegyzék szerint alkalmazott egységár módszere alapján határozta meg.
- 20 Az alperes ezenkívül úgy véli, hogy a besorolás egyszerűsítése nem zárja ki a vámérték meghatározására szolgáló korábbi módszer alkalmazhatóságát. E módszer alkalmazását az indokolta, hogy a jelen ügyben nem lehetett volna a piaci érték módszert azonos vagy hasonló termékekre alkalmazni egyrészt azon okból, hogy egyes termékek leírása hiányos volt a vonatkozó számlákon, másrészt pedig azon okból, hogy azokat nem lehetett fizikailag ellenőrizni, mivel nem foglalták le azokat. Mindazonáltal, még ha az alkalmazható is lenne, magasabb érték megállapításához vezetne. Az alperes az adott termék árára vonatkozó különböző vám-árnyilatkozatok közötti jelentős eltéréseket illetően azt állítja, hogy ez egyrészt annak tudható be, hogy a becsült vámértéket a belépési árak esetétől eltérően nem kilogrammonként, hanem termékenként állapítja meg, másrészt pedig annak a vámtarifaszámnak, amely alá azokat együttesen besorolja, mivel azokat egyetlen terméknek tekinti.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság elöljáróban úgy ítéli meg, hogy bár nem köti a fent említett felmentő ítélet a behozatalihéa-veszteség felperesnek történő felróhatóságát illetően, az ártatlanság vélelmének megfelelően figyelembe kell vennie azt azon előadott érv tekintetében, amely szerint a felperesnek nem volt tudomása a szóban forgó behozott áruk alulszámlázásáról.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül úgy ítéli meg, hogy az alulszámlázás jogszerűsége vámhatóság általi vizsgálatának észszerűen meg kell előznie annak értékelését, hogy a felperes tudomással bírt-e az említett alulszámlázásról. A felrótt jogsértés objektív jellegére vonatkozó kérdésről van ugyanis szó, amely annak megállapítására vonatkozik, hogy a vámok és a többi adó

meghatározásának alapját képező, ténylegesen megállapított és megfizetett ár a jelen ügyben meghaladta-e vám-árnyilatkozatban szereplő és a vámkezelés időpontjában bemutatott számlákon feltüntetett árat. A kérdést előterjesztő bíróság tehát a vámértéknek a vámhivatal általi téves meghatározására vonatkozó jogalap megalapozottságának vizsgálatára összpontosít.

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság az uniós vámjognak a vámérték meghatározási módszereit szabályozó rendelkezései, a Bíróságnak a behozott áruk vámértéke meghatározásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlata alapján, figyelembe véve a „statisztikai értékek” alkalmazhatóságát, valamint a Közösségi Vámkodex (jelenleg Uniós Vámkodex) releváns rendelkezései alapján is, a nemzetközi jog és az annak megfelelő uniós kötelezettségek tágabb összefüggésében úgy ítéli meg, hogy nem szokatlan a „statisztikai értékeknek” a „tisztességes árak” és a „belépési árak” (threshold values) meghatározása során történő alkalmazása. Ezen alkalmazásnak az a célja, hogy az illetékes nemzeti vámhatóságokat egyrészt a csalás, valamint a vám és a behozatalt terhelő adók alulszámolás révén történő meg nem fizetése eseteinek felderítésében, másrészt pedig a behozott áruk vámértékének meghatározásában segítse.
- 24 A nemzeti statisztikai adatbázisokon kívül léteznek az 515/97 rendelet szerinti váminformációs rendszerhez és (az Eurostat által kezelt) COMEXT-hez hasonló olyan uniós adatbázisok is, amelyek adatait betáplálják az OLAF csalás elleni informatikai rendszerébe (AFIS-Anti Fraud Information System), amelynek egyik alkalmazása az Automated Monitoring Tool (AMT).
- 25 A nemzeti vámhatóságok saját számítógépes rendszerükön keresztül férhetnek hozzá ezekhez az adatokhoz, ugyanakkor úgy tűnik, hogy ez a lehetőség nem illet meg minden gazdasági szereplőt. A 471/2009 rendelet, az 1172/1995 rendelet és a 113/2010 rendelet által szabályozott statisztikai adatbázisok főszabály szerint – a termékek sajátos jellemzőinek és az értékesítések kereskedelmi szintjének figyelembevétele nélkül – összesített adatokat is tartalmaznak, még akkor is, ha a statisztikai érték meghatározására az önkényes és fiktív értékeket kizáró, az általános vám- és kereskedelmi egyezmény VII. cikkének alkalmazásáról szóló megállapodásban (a vámérték meghatározásáról szóló WTO-egyezmény) szereplő általános elvek alkalmazására irányuló kifejezett fenntartás vonatkozik.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a fentiek tükrében a vámhatóságok a „tisztességes árak” formájában megjelenő „statisztikai értékeket” kétségkívül felhasználhatják arra, hogy a vámmellenőrzést végző szervek által megvalósított egyéb ellenőrzésekkel együtt támasszák alá a bejelentett piaci érték valódiságával kapcsolatos észszerű kétséget. E tekintetben megjegyzendő, hogy az Európai Unió ezeket a „statisztikai értékeket” felhasználhatja a csalások felderítése érdekében hatékony ellenőrzéseket nem végző tagállamok „saját forrásaiból” származó hozzájárulás hiányának meghatározására (2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-213/19, ECLI:EU:C:2022:167).

- 27 Mivel azonban a Bíróság említett ítélete (különösen a 412. pontban) a tagállamok azon kizárólagos hatáskörére is utal, hogy a vám meghatározásának alapját képező vámértéket a Közösségi Vámkódex (jelenleg Uniói Vámkódex) szerinti, egymást követő módszereknek megfelelően határozhatják meg, valamint arra is, hogy az alkalmazható kockázati kritérium nem kötelező jellegű, a kérdést előterjesztő bíróság észszerű kétségeket táplál afelől, hogy ezek a statisztikai átlagértékek („belépési árak”) felhasználhatók-e mint olyanok az áruk vámértékének meghatározásához.
- 28 Azzal kapcsolatban is kétségek vetődnek fel, hogy ezen értékek alkalmazása kifejezetten részét képezheti-e a Közösségi Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt azon alternatív módszernek, amelyet a görög vámhatóságok gyakorlata szerint a jelen ügyben annak ellenére alkalmaztak, hogy e módszer is „azonos” és „hasonló” árukon alapul. Ezenfelül úgy tűnik, hogy az az időszak, amelyre a szóban forgó értékek vonatkoznak, nem fér a 2454/1993/EK rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott időkorlátok közé.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság kétségeit fokozza az, hogy a fent említett értékek kizárólagos alkalmazása – a nemzetközi kereskedelemben érvényesülő vámérték-meghatározás filozófiájával ellentétben – lényegében a vámérték fogalmilag fiktív minimum értékek alapján történő meghatározását foglalja magában. A kérdést előterjesztő bíróság további kétségeket is táplál a Közösségi Vámkódex 81. cikkében (jelenleg az Uniói Vámkódex 177. cikkében) előírt, a különböző kódok alá besorolt, ugyanabban a vám-árnyilatkozatban szereplő valamennyi áru esetében a legmagasabb vámtétellel terhelt egyetlen TARIC-kód alatt történő bejelentésből álló, egyszerűsítés alkalmazása révén végzett, szóban forgó behozatalok sajátos jellegére vonatkozó uniós jogi szabályok helyes értelmezését és alkalmazását illetően.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság, tekintettel a Közösségi Vámkódex és a 2454/93 rendelet vitatott rendelkezéseinek értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos fenti kétségekre, valamint az ezen értelmezési kérdések megválaszolásának kényszerítő szükségességére, mivel azok számos, a görög bíróságok előtt már folyamatban lévő hasonló ügyben felvetődnek, úgy határoz, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az első öt kérdést a Bíróság elé terjeszti.
- 31 A kérdést előterjesztő bíróságnak végül annyiban, amennyiben a jelen ügy (kizárólag) a héának (a nem vámköteles termékek Görögországba történő behozatala miatt) a szóban forgó termékek végső címzettjével szembeni felszámításának vitatására vonatkozik, figyelembe véve, hogy az ezen adó megfizetésére kötelezetteként megjelölt vagy elismert személyt vagy személyeket az egyes tagállamok határozzák meg, feltéve hogy a nemzeti rendelkezések kellően egyértelműek és pontosak, a jogbiztonság elvének tiszteletben tartása mellett kétségei vannak azt illetően, hogy a 2859/2000. sz. törvény és a 2960/2001. sz. törvény rendelkezései megfelelnek ennek a

feltételnek, és megítélése szerint a hatodik kérdést is a Bíróság elé kell terjeszteni előzetes döntéshozatal céljából.

MUNKADOKUMENTUM